bliver et ikke ringe Afslag i Indtægt, naar han i Stedet faar et fast Honorar af 9,800 Kr., selv med et Tillæg af et Beløb til Kontorhold. Hvad den anden Kommissarius angaar, er han for Øjeblikket oppe paa en Indtægt af henimod 11,000 Kr., og naar Anlægene ere fuldførte, vil Beløbet blive mellem 8,000 og 9,000 Kr. Begge ville de dernæst være forpligtede til at paatage sig et større Arbejde end hidtil. Endelig skal jeg til det ærede Medlems Forespørgsel om, hvorvidt jeg vilde have noget imod, at det blev fastsat, at Kommissarius for Jylland skal have Bopæl i Jylland, svare, at det er et Spørgsmaal, som jeg ikke tør udtale noget bestemt om paa staaende Fod. Jeg erkender, at det maaske i flere Henseender kunde have sine Fordele. Men paa den anden Side kan jeg ikke overse, om det ikke er af saa stor Betydning for Ministeriet at have Manden til Raadighed her paa Stedet, at Fordelene vilde vejes op af Manglerne. Men under alle Omstændigheder er dette en af de Enkeltheder, om hvilke man kan tale sammen.

L. Rasmussen: Jeg vil gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg ikke har anbefalet at sprede Bestillingerne med Hensyn til Ekspropriation og Taksation. Jeg har kun sagt, at jeg var imod den Tanke, det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) har, at de skulle spredes, undtagen for saa vidt vi komme noget i Retning af det, som jeg og det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) have foreslaaet, idet det saa af Hensyn til de forskellige lokale Forhold i Landet maaske kunde være rigtigt. Det er det hele, jeg har sagt. Jeg indrømmer fuldt ud den højtærede Minister, at det, at en Mand Gang efter Gang beskæftiger sig med Ledelsen af saadanne Forretninger, giver ham en Øvelse, en Routine i den Retning, som den, der ikke eller kun nogle faa Gange før har beskæftiget sig dermed, ikke har. Det kan meget godt være, at dette Hensyn vil veje saaledes, at en saadan Mand er at foretrække, det skal jeg ikke dømme om. Men det er jo heller ikke udelukket, at den stedlige Sagkundskab kan blive repræsenteret, selv om det ikke er Lederen, der er i Besiddelse af den.

Om hele den Tanke, vi have gjort os til Talsmænd for, sagde den højtærede Minister, at den sikkert ikke vil blive billigere end det nuværende. Dertil skal jeg først sige, at den nuværende Ordning virkelig ikke er billig i Forhold til, hvad der udrettes. Jeg tror endog, at den er overordentlig dyr, men det er jo kun min Tro, jeg kender det jo ikke saa nøje. Men dernæst er for mig Hovedsagen ikke, om det bliver billigere eller dyrere, men at vi faa det indrettet saaledes, at det virkelig er praktisk, og at vi virkelig faa noget for Pengene, og i saa Henseende tror jeg, at vi komme videre ad den Vej, vi have antydet, end ad den, vi ere inde paa, og som vi ogsaa efter Lovforslaget skulle vedblive at følge. Jeg kan i og for sig heller ikke tænke mig, at det skulde kunne blive dyrere, at man tager en fast Embedsmand for de Ting, der ville blive ved at vare bestandig, end at have faste Embedsmænd baade til det, der bliver ved at vare, og til det, der maaske holder op med større eller mindre Mellemrum. Jeg har tænkt mig, at naar der nu er foreslaaet to Kommissarier i Lovforslaget, maatte man vel i Overensstemmelse med den Tanke, vi have udkastet, kunne nøjes med een Kommissarius til Driften af Jernbanerne, foruden de Folk, der vælges for de enkelte specielle Tilfælde. Saa have vi kun den ene af de Embedsmænd, der her er Tale om, og han maa vel kunne faa nok at bestille, men der bliver neppe Tale om at overlæsse nogen. Og hvad den anden Side af Sagen angaar, kan den Ordning, hvorefter vi kun have Folk at lønne, naar der er noget at bestille, ikke blive dyrere end den, hvorefter vi skulle have Folk, baade naar der er noget at bestille, og naar der ikke er noget. Sikkert er det, at vi maa være forberedte paa, at der kan komme Tider, hvor vi ikke ekspropriere til ny Jernbaner. Jeg kan ikke forstaa, at denne praktiske Ordning kan blive dyrere. I hvert Tilfælde kommer det ikke an paa nogle tusind Kroner fra eller til, naar vi blot faa det, vi skulle have for Pengene, det er Hovedsagen.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk) har bedt om Ordet for tredie Gang. Hertil udkræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse .... (Ophold) ...., betragter jeg Samtykket som givet.

Jens Busk: Jeg beder det høje Ting undskylde, at jeg tager Ordet; min Udtalelse skal blive ganske kort. Det er det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen, Ringkøbing Amts 5te Valgkreds), som ligefrem nøder mig til at tage Ordet. Det ærede Medlem sagde, at de i 1894 ikke